

[Palle Simonsen]

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændrede regler om kontanthjælp ved distagelse i en kollektiv arbejdsstrid).

(Lovforslag nr. L 69).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Ole Henriksen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en uges ekstra ferie for særligt udsatte grupper.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Idet jeg henviser til forslaget og dets bemærkninger, skal jeg herved anbefale det til tingets velvillige behandling.

Bollmann (CD):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fritagelse for beregning af indkomstskat for pensionister.

(Beslutningsforslag nr. B 16).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Bollmann (CD):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om øget adgang til afgiftsfritagelse for sikkerhedsudstyr til motorkøretøjer m. v.

(Beslutningsforslag nr. B 17).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Bertel Haarder (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nyvurdering af byggeplaner i undervisningssektoren.

(Beslutningsforslag nr. B 18).

Forslaget tilsigter at rette op på det misforhold, der består mellem på den ene side finanslovsforslagets anlægsudgifter på 1.710 millioner kroner på de højere og videregående uddannelser de næste fire år og på den anden side de katastrofalt dårlige beskæftigelsesudsigter for størstedelen af de unge, der gennemfører disse uddannelser.

Af humanistisk og naturvidenskabeligt uddannede kandidater vil der f. eks. inden 1980 være uddannet nok til at dække behovet helt frem til 1990. Resten må finde andet arbejde. Selv med en halvering af den årlige tilgang vil der i 1990 være over dobbelt så mange færdiguddannede, som der er behov for. Man må derfor forudse stærkt reduceret tilgang til mange studier enten ved adgangsregulering eller bedre ved, at de unge ændrer studievalg under indtryk af de ændrede fremtidsmuligheder.

Man skulle tro, at denne situation førte til, at regeringen i det mindste bremsede planerne om yderligere nyanlæg på universiteterne. Men finanslovsforslaget viser kun et svagt fald i de årlige investeringer, fra 467 millioner det første år stigende til 470 det næste år og derefter svagt faldende til 400 og 373 millioner de følgende år. Byggeplanerne er tydeligt nok blevet til i en periode, hvor behovet syntes umætteligt på grund af de enorme personaleforøgelser hos det offentlige (hvor tre fjerdedele af de længstuddannede traditionelt har fundet ansættelse). I kraft af trægheden og de skabte forventninger er planerne derefter blevet overført fra finanslov til finanslov, skønt der ret indlysende er større behov for investeringer i andre dele af uddannelsessektoren og i det øvrige samfund.

Denne skævhed i prioriteringen af de offentlige udgifter må rettes op gennem en nyvurdering af alle de byggeplaner, som det endnu er muligt at ændre.

Forhåbentlig kommer der meget snart en afklaring på erhvervsuddannelsernes fremtid, således at statens udgifter på næsten en halv milliard kroner til byggeri på dette område de næste fire år ligeledes kan blive underkastet en nyvurdering i lyset heraf.

Ole Henriksen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod overarbejde.

(Beslutningsforslag nr. B 19).

Idet jeg henviser til forslaget og dets bemærkninger, skal jeg herved anbefale det til tingets velvillige behandling.

Kanstrup (DKP):

[Kanstrup]

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af beskæftigelsen i landbruget og beslægtede erhverv.

(Beslutningsforslag nr. B 20).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslaget og de ledsagende bemærkninger.

Kurt Hansen (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af bedriftssundhedstjeneste.

(Beslutningsforslag nr. B 21).

Efter arbejdsmiljølovens § 88, stk. 1, 2. pkt., fastsættes tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 13 om en bedriftssundhedstjeneste ved lov, og denne bestemmelse trådte derfor ikke i kraft samtidig med den øvrige del af loven den 1. juli 1977. Det var ikke muligt at nå til enighed mellem de implicerede (amter, kommuner, stat, LO, DA m.m.) om, hvordan kompetenceforholdet indbyrdes skulle være. Kun én ting har alle fra starten været enige om: arbejdspladserne og fagforeningerne har ikke skullet have nogen egentlig kompetence. Ikke mindst på grundlag af de udenlandske erfaringer (lande som USA, Vesttyskland, Sverige m.fl.) med bedriftssundhedstjeneste, som ikke er styret af dem, der står midt i arbejdsmiljøproblemerne, nemlig arbejderne, fremsættes dette forslag som et arbejderorienteret modtræk. I disse lande er bedriftssundhedstjenesten blevet brugt til at sortere og fordele arbejdskraften, idet arbejderne i stigende grad er blevet underkastet helbreds-mæssige undersøgelser ved ansættelsen. Kun de sunde og raske kan bruges. I USA er man endda nået så »langt« enkelte steder, at i stedet for at der gøres noget ved arbejdsmiljøet, sorteres arbejderne efter arvelige anlæg. Den, der formodes ikke at kunne tåle moten, sorteres fra.

En bedriftssundhedstjeneste, der bruges på denne måde, er en meget farlig ting. Arbejdsgiverne har en klar økonomisk interesse i at få oprettet en ikke arbejderstyret bedriftssundhedstjeneste: færre sygedage, bedre jobplacering samt færre spontane arbejdsnedlæggelser grundet dårligt arbejdsmiljø.

Arbejdernes interesse er ganske klar, nemlig at få arbejdsforhold, som med sikkerhed

ikke er helbredsnedbrydende eller på anden måde frembyder fare for den enkelte. Derfor har arbejderne en helt naturlig interesse i en bedriftssundhedstjeneste, der har magt til at gennemtvinge sådanne forhold på arbejdspladserne.

VS har ud fra denne erkendelse udarbejdet dette forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en bedriftssundhedstjeneste, som modsvarer arbejderklassens klare klasseinteresser, og som går på tværs af og bryder med den socialdemokratiske samarbejdsideologi, som arbejderklassen år for år syltes mere og mere ind i.

Forslaget til folketingsbeslutning skal endvidere ses som et led i at formulere en alternativ politik på arbejdsmiljøområdet. Baseret på offensive, positive krav, som, hvis de blev gennemført, ville føre til et effektivt udgangspunkt i kampen mod alle former for dårligt arbejdsmiljø.

Hykleriet omkring arbejdsmiljø er taget til de seneste år. Med vedtagelsen af den nye arbejdsmiljølov kulminerer dette hykleri med udtalelser som: »Jeg vil også gerne slå fast, som min ordfører gjorde det i november måned, at for os går hensynet til den menneskelige sundhed, trivsel og velfærd forud for hensynet til kortsigtede betragtninger om virksomhedernes rentabilitet.« (Auker ved 1. beh. 27/2 75, se Folketingstidende 1974-75, 2. samling, forhandlingerne sp. 596).

Den nye arbejdsmiljølov rummer ikke udvidede beføjelser til arbejderne eller deres sikkerhedsrepræsentanter. Fagforeningerne har stadig ikke fri adgang til arbejdspladser, hvor de ønsker at undersøge arbejdsmiljøet. Arbejderne skal stadig arbejde med stoffer og materialer, der ikke er deklareret eller forhåndsgodkendt med hensyn til sundhedsskadelige effekter.

Ud over disse åbenlyse mangler i arbejdsmiljølovgivningen skete der også en række konkrete fornyelser i forhold til den tidligere arbejderbeskyttelseslovgivning. Der er åbnet op for, at unge under 18 år kan deltage i såvel skifteholdsarbejde som overarbejde. Dette på trods af, at det er almindeligt erkendt, at skifteholdsarbejde er helbredsnedbrydende. Det giver mavesår, stress, søvnbesvær, psykisk besvær og problemer i familien. Som andre tilbageskridt kan bl.a. nævnes generel mulighed for kontinuerlig 7 dages drift.